

N:o 189.

Af Herr **P. Persson** *i Isie: Om skrifvelse till Kongl. Maj:t i fråga om inrättande af en pensionsanstalt för rikets samtliga invånare.*

För den händelse att, vid gemensam votering, tull å spannmål bliver beslutad, så, enär tull i allmänhet anses ifrån nationalekonomisk synpunkt vara ett nödvändigt ondt, bör det från lagstiftningens sida ses till att, så vidt möjligt är, icke för stor orättvisa sker.

Att tull är en personlig, indirekt skatt, som bestämmes och uttages utan hänsyn till förmögenhet eller inkomst, och sålunda orättvis, och detta så mycket mer, som denna skatt uppgår till öfver trettio millioner kronor årligen. Men anses skyddstull vara en nödvändighet, så synes det mig som konsekvensen leder dertill, att den ena lika så väl som den andra borde hafva skydd för sin näring mot utländsk konkurrens. Den opposition, som här och der i landet visat sig, speciellt mot spannmålstull, kan ju anses berättigad, dock icke med mera skäl än hvad angår tull å beklädnadsännen, som äro lika nödvändiga ting som spannmål för alla.

Då staten icke är i behof af denna ökade inkomst, som genom spannmålstull uppkommer, synes det rättvist och billigt att af dessa medel bildas en pensionsfond, hvaraf kunde utdelas pension till hvarje af rikets invånare, som uppnått en viss ålder. Om detta sker, kan på så sätt en del af arbetarefrågan anses vara löst, så väl som den trassliga härfvan om fattighjons hemortsrätt.

På grund af dessa i korthet anförda skäl får jag föreslå,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t måtte låta utarbета och för en kommande Riksdag framlägga förslag till en pensionsinrättning af sådan beskaffenhet, att hvar och en af rikets invånare erhåller pension efter en viss ålder.

Till den blifvande pensionsfonden tagas årligen i främsta rummet de tullmedel, som inflyta för importerad spannmål, och sedan hvad Riksdagen dertill beviljar.

Stockholm den 8 Mars 1886.

Petter Persson.